

Canadà llegirà la cartilla a Espanya en drets humans

written by Redacció Unilateral | 13 de febrer de 2017

La cada cop més descarada ofensiva espanyola contra els drets humans, civils i polítics, de retallada de les llibertats i dels drets, d'atac al parlamentarisme i a la democràcia, està aixecant una allau de rèpliques i de reaccions en molts estats democràtics a Europa i arreu. El darrer, i significatiu, cas ha estat el del Canadà. Un estat, que sovint ha estat esmentat pels unionistes com un referent, i que fins no fa pas gaire, des de determinats sectors del socialisme català es va pretendre impulsar l'anomenada "via canadenc", si bé, finalment, en el darrer congrès celebrat fa poques setmanes, va ser desestimada pels sectors més espanyolistes, que es van acabar imposant.

La via canadenc

Els partidaris d'aquesta via, s'inspiraven en la Llei de la Claredat aprovada pel govern canadenc l'any 1998, amb posterioritat a la celebració del referèndum quebequés d'independència de l'any 1995. En aquell referèndum, els sobiranistes van estar a punt de guanyar, obtenint el 49,42% dels vots, contra el 50,58% dels federalistes. La reacció dels federalistes, que no s'esperaven aquest resultat tan ajustat, després de plantejar una consulta a la Cort Suprema del Canadà i que aquesta emetés una opinió en la qual, contra tot pronòstic, reconeixia la divisibilitat del Canadà, si es donaven unes condicions, va ser la de legislar una llei, la de la **Claredat**, que determinava quina havia de ser l'actuació del Govern Federal en el cas que es tornés a donar una nova situació com la quebequesa, però en la qual guanyessin els partidaris del Sí. L'inspirador d'aquesta llei va ser el llavors ministre **Stéphane Dion**, arran de la qual es va convertir en un referent de tots els partits anti-

separatistes, no només al Quebec, sinó també a Escòcia, el País Basc i, naturalment, també a Catalunya.

Tanmateix, en el cas català -i basc- la via canadenc tenia una pega. Que acceptava la divisibilitat de l'estat constituït, i aquest detall, no cal dir, topava amb l'article 2 de la constitució espanyola, que com és ben sabut, estableix la indivisibilitat i indissolubilitat de la nació espanyola. De manera, doncs, que va quedar descartada, per massa oberta en comparació amb el cas espanyol.

Espanya , una democràcia de baixa qualitat

En aquest sentit, no pot estranyar que, arran de l'ofensiva judicial empresa pel govern espanyol i altres poders de l'estat contra el procés independentista català, i particularment contra els casos de **Carme Forcadell** i **Artur Mas**, s'hagi produït una reacció al respecte.

Lògicament, la iniciativa ha sorgit del partit més sensibilitzat al respecte present a la Cambra dels Comuns del Parlament Canadenc, que no és altre que el sobiranista **Bloc Quebequès** (BQ), formació que manté uns estretíssims lligams amb l'històric **Partit Quebequès**, que només es presenta a les eleccions quebequeses i que té representació a l'Assemblea Nacional del Quebec. Ambdós partits s'han mobilitzat en els darrers dies en solidaritat amb els catalans, tant a nivell públic, mediàtic i parlamentari.

La setmana passada, la diputada del

BQ, **Monique Pauzé** (centre) va interpel·lar en el ple de la Cambra, al govern canadenc de forma molt indignada sobre els processaments de Forcadell, Mas i altres polítics catalans, i va exigir que el govern canadenc actués al respecte davant del seu homòleg espanyol. Va fer referència a la baixa qualitat democràtica de l'estat espanyol i emfasitzà que els judicis, com el del 9N que s'estava celebrant llavors, eren quelcom inacceptable.

Resposta federal

La interpel·lació va ser resposta pel secretari parlamentari del Ministeri d'Afers Exteriors, el diputat **Matt DeCoursey**, que es va comprometre a que el govern canadenc farà arribar al govern espanyol el recordatori que tots els drets democràtics han de ser respectats, incloent-hi el dret a l'autodeterminació. Una reflexió que també es compromet a compartir amb la resta de governs del seu entorn.

Cal recordar que Canadà, és un dels estats membres del G8, a diferència d'Espanya, i que té un dels índexs de desenvolupament humà més alts del món, i una cultura democràtica i parlamentària que es remunta al segle XVIII, quan encara formava part de l'imperi britànic.

Dion, ambaixador a Brussel·les i Alemanya

Per cert, el govern canadenc, aquest mateix mes de febrer, ha nomenat Stéphane Dion ambaixador tant davant la Unió Europea com d'Alemanya. Uns nomenaments que, atesa la referencialitat del personatge, cal tenir-los presents, sobretot en el context dels casos català i escocès en relació als dos àmbits.